II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 22ας Δεκεμβρίου 2003
σχετικά με την τροποποίηση του τρίτου εδαφίου του μέρους V της κοινής προξενικής εγκυκλίου

(2004/14/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 789/2001 του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 2001, που επιφυλάσσει στο Συμβούλιο εκτελεστικές εξουσίες σχετικά με ορισμένες λεπτομερείς διατάξεις και πρακτικές διαδικασίες εξέτασης των αιτήσεων θεώρησης ([1]),

την πρωτοβουλία της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Κατά τα Ευρωπαϊκά Συμβούλια του Τάμπερε, του Λάκεν, της Σεβίλλης και της Θεσσαλονίκης, τα κράτη μέλη εκλήθησαν να αναπτύξουν περαιτέρω την κοινή πολιτική στον τομέα των θεωρήσεων και να ενισχύσουν την τοπική προξενική συνεργασία μεταξύ των προξενικών αρχών τους στις τρίτες χώρες.

(2) Από την ανάλυση των στοιχείων σχετικά με τη λαθρομετανάστευση, προέκυψε ότι οι θεωρήσεις μικρής διάρκειας (για τουρισμό, επαγγελματικούς λόγους, σπουδές, εργασία ή επίσκεψη συγγενών) είναι εκείνες που χρησιμοποιούνται περισσότερο από τους μετανάστες προκειμένου να εισέλθουν νόμιμα στο έδαφος των χωρών Σένγκεν, όπου και συνεχίζουν να διαμένουν, παράνομα πλέον, μετά τη λήξη της θεώρησης.

(3) Για να εκτιμηθεί ο κίνδυνος λαθραίας μετανάστευσης, φαίνεται αναγκαίο να ενισχυθεί περαιτέρω η τοπική προξενική συνεργασία όσον αφορά τον καθορισμό των συμπληρωματικών ή/και επιπρόσθετων εγγράφων που απαιτούνται για τη χορήγηση θεώρησης, καθώς επίσης όσον αφορά την υιοθέτηση κοινών μηχανισμών για τον αποτελεσματικότερο εντοπισμό πλαστών ή παραποιημένων εγγράφων.

(4) Μεταξύ των διαφόρων παραγόντων που συμβάλλουν στη θεμελίωση της εκτίμησης του κινδύνου λαθραίας μετανάστευσης, βασικής σημασίας είναι τα συμπεράσματα από τη συνέντευξη στην οποία οι διπλωματικές ή προξενικές αρχές υποβάλλουν τον αιτούντα τη θεώρηση.

([1]) ΕΕ L 116 της 26.4.2001, σ. 2.

(5) Οι διπλωματικές και προξενικές αρχές επομένως θα πρέπει να είναι σε θέση να ασκούν αποτελεσματικότερα την εξουσία εκτίμησης του κινδύνου λαθραίας μετανάστευσης, την οποία διαθέτουν.

(6) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, που είναι προσαρτημένο στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της. Δεδομένου ότι η παρούσα απόφαση σκοπεί να αναπτύξει το κεκτημένο Σένγκεν κατ' εφαρμογή των διατάξεων του τίτλου IV του τρίτου μέρους της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία θα αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 5 του προαναφερόμενου πρωτοκόλλου, εντός εξαμήνου μετά την έκδοση της παρούσας απόφασης από το Συμβούλιο, εάν θα την εφαρμόσει στο εθνικό της δίκαιο ή όχι.

(7) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ισλανδικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας σχετικά με τη συμμετοχή των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, εφαρμογή και ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν ([2]), η οποία υπάγεται στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ([3]), σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας.

(8) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, στις οποίες δεν συμμετέχει το Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν ([4])· ως εκ τούτου, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στην έκδοσή της και δεν δεσμεύεται από αυτήν, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

([2]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.
([3]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31.
([4]) ΕΕ L 131 της 1.6.2000, σ. 43.

(9) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν [1]· ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοσή της και δεν δεσμεύεται από αυτήν, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(10) Η παρούσα απόφαση συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή άλλως σχετιζόμενη με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η διατύπωση του τρίτου εδαφίου («Βασικά κριτήρια για την εξέταση της αίτησης») του μέρους V της κοινής προξενικής εγκυκλίου τροποποιείται ως εξής:

«Σχετικά με τον κίνδυνο λαθραίας μετανάστευσης, η εκτίμηση εναπόκειται αποκλειστικά στη διπλωματική ή προξενική αρχή. Η εξέταση των αιτήσεων σκοπεί να εντοπίσει τους υποψηφίους λαθρομετανάστες οι οποίοι επιζητούν να εισέλθουν και να εγκατασταθούν στο έδαφος των κρατών μελών λαμβάνοντας θεώρηση υπό το πρόσχημα τουρισμού, επαγγελματικών λόγων, σπουδών, εργασίας ή επίσκεψης συγγενών. Για το λόγο αυτό, απαιτείται ιδιαίτερη επαγρύπνηση όσον αφορά τους "πληθυσμούς οι οποίοι παρουσιάζουν υψηλό μεταναστευτικό κίνδυνο", τους ανέργους, τα άτομα τα οποία στερούνται σταθερών πόρων, κ.λπ.. Για τον ίδιο λόγο, έχει ιδιαίτερη σημασία η συνέντευξη με τον αιτούντα προκειμένου να εξακριβωθεί ο σκοπός του ταξιδίου. Θα είναι δυνατόν επίσης να ζητούνται συμπληρωματικά δικαιολογητικά έγγραφα τα οποία θα καθορίζονται ει δυνατόν στο πλαίσιο της τοπικής προξενικής συνεργασίας. Οι διπλωματικές και προξενικές αρχές πρέπει να στηρίζονται επίσης στην τοπική προξενική συνεργασία έτσι ώστε να ενισχυθεί η ικανότητά τους εντοπισμού των πλαστών ή παραποιημένων εγγράφων που τους υποβάλλονται προς υποστήριξη ορισμένων αιτήσεων θεώρησης. Εάν υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με τη γνησιότητα των εγγράφων και των προσκομιζομένων δικαιολογητικών, συμπεριλαμβανομένης της αληθείας του περιεχομένου τους, ή σχετικά με την αξιοπιστία των δηλώσεων του αιτούντος κατά τη συνέντευξη, η διπλωματική ή προξενική αρχή δεν θα χορηγεί τη θεώρηση.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την ημερομηνία δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 2003.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. MATTEOLI

[1] ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20.